

műremeke volt a Pedagógium és az Erzsébet Nőiskola. Bennük az elemi iskola, polgári iskola, tanítóképző-intézet, polgári iskolai tanárképző és a csúcsan az Apponyi-Kollégium szerves egymásrataltsáiban mind együtt voltak. Azt az óhaját fejezi ki, vajha a Pedagógium és Erzsébet Nőiskola „a magyar Géniusnak legsajátosabb, jellegzetes, jellemző alkotásai” eredeti szervezetükben visszaállíthatnának. Itt azonban az illusztris író nyitva hagyja azt a kérdést, hogy ebben az esetben egy hatosztályos tanítóképzés mellett milyen szervezetet nyerne most már a polgári iskolai tanárképzés, vagy a tanítóképzőintézeti tanárképzés is, hogy a fenti intézmények egymással szerves összefüggésben ismét együttműködhesenek.

Megállapítjuk, hogy a kérdés-komplexum megoldása, a most meglévő adottságokkal, továbbá a tanítósnak, a polgári iskolai tanárságnak, a tanítóképzőintézeti tanárságnak az érintett intézményekkel kapcsolatban tényleg fennálló divergáló törekvések mellett olyan súlyos problémát jelent, melyre érdemes feleleteket talán csak a polgári iskolának remélhetőleg közeljövőben szőnyegre kerülő reform ügye adhat. Egyebekben pedig úgy látjuk, hogy aban az esetben, ha a tanítóképzőintézeti tanárképzés a tervbe vett 6 osztályos Tanító-Akadémiákhoz közvetlenül kapcsoltnék, — amint azt Néményi Imre dr. tervezete is kifejti, akkor a polgári iskolai tanárságnak Alma Materének mai szervezeti adottságait is figyelembe véve a tanítóképzőintézeti tanárképzéstől s talán a tanítóképzéstől is függetlenül kellene döntenie saját tanárképzésének sorsa felől, ami egy más oldalon jelentené a régi tradíciók feladását.

Magyar Közéiskola f. évi szept.—októberi (9—10.) számában *Dr. Stuhlmann Patrik: Iskolai siker — életsiker* címen részletességgel és finom analízissel tárgyalja e problémát. Végeredményképpen megállapítja, hogy „valami rendkívüli kiválóság akkor szokott előttnk jelentkezni, ha a nagyszerű természethez hozzájárult a rendszeres kiképzetés, a gondos, kifogástalan nevelés”. Kétségtelen, hogy az öröklött jeles szellemi tulajdonságok is csak az iskola nagyszerű nevelő hatásai alatt bontakozhatnak ki. Az iskola tudatos, tervszerű munkájának nevelő ténykedéseit senkisémet kicsinyelheti. *Bodrossi Lajos: A közéiskolai kémia-tanítás célja és módszere* címen a foszfor rendszeres letárgyalásával *egy tanítási óra módszeres bemutatását adja*. A lap további részében a hazai és külföldi egyes irodalmi művek ismertetései vannak. Ezek közül kiemeljük: *Bodrossi Lajos* tollából *Dr. Loczka Alajosnak: Iskola és élet* (A nevelés új útjain, Budapest, 1935., ára 3.— P) és *Dr. Greguss Pálnak: Bevezetés az öröklés tanba* (ára 6.50 P) és *Marczell Agoston: Egyetemes törtnélem évszámokban* (ára 3.60 P) c. könyveikről írt ismertetéseket. A folyóirat Figyelő rovatában meleg szavakkal emlékszik meg *Dr. Kisparti Jánosról*, a Kat. Közéiskolai Tanáregyesület elnökéről, a kiváló pedagógusról abból az alkalomból, hogy Magyarország Kormányzója az újonnan megszervezett szegedi tankerület kir. főigazgatójává nevezte ki.

Kratofil Dezső.

Magyar Pedagógia 1935. 4—6. szám. Közli *Friml Aladár* megnyitóját „*Tantervi és módszertani kérdések a közéiskolában*” címmel, amelyet a Magyar Pedagógiai Társaság 1935. évi április 13-iki közgyűlésén tartott. A